

LECH LECHA/GA VOOR JEZELF
Bereshith/Genesis 12:1-17:27

Abram komt **zonder fanfare de Torah** binnen als een deel van de **genealogie** die afstamt van **Shem**. Onze parasha begint met אַבְרָם's roeping van **Abram**:

Bereshith 12:1 אַבְרָם nu zeide tot Abram: Ga uit (אֶרֶץ-כְּנָעַן) uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal.

Legendes en kleurrijke verhalen over **Abraham** komen in overvloed voor in **buiten Bijbelse literatuur**, inclusief hoofdstukken uit het boek **Jasher**, het boek **Enoch**, de **Talmud** en andere rabbijnse bronnen. Wat volgt is een welbekende **midrash van Bereshith Rabba** dat ons een verhaal brengt uit de **jonge jaren van Abraham**:

....Abrahams vader, Terach als een handelaar in goden – hij had een afgodenfabriek waar de familie beeldjes maakte. Soms zette hij een kraampje op om op een markt met de godheden te leuren. Op een dag, toen het de beurt was aan de jonge Abram om op de winkel te letten, stapte een vrouw binnen met een bord vol granen in haar handen. Ze wendde zich tot Abram en zei, “Neem dit voedsel en geef het aan de goden,” en ging weg. In plaats daarvan greep Abram een grote stok vast en liep door de plaats heen hierbij stenen stuk slaand. Toen hij klaar was, plaatste Abram de stok in de handen van de grootste afgod en zat neer om zijn werk te bewonderen. Toen hij in zijn zaak terugkeerde, was Terach geschokt toen hij zijn koopwaar in scherven zag.

“Wie heeft dit gedaan?!” schreeuwde hij. Abram zei, “Vader, ik moet je vertellen wat er gebeurd is. Een vrouw kwam de winkel binnen met een maaltijd voor de afgoden. Natuurlijk bracht ik hen het voedsel, maar je weet hoe deze goden zijn – ze begonnen onder elkaar te vechten, ieder probeerde als eerste bij het voedsel te komen. Wel, het liep verkeerd af en deze grootste afgod nam een stok en sloeg op alle andere goden!”

Terach greep Abram bij zijn hemd en riep: “Wie probeer je voor de gek te houden? Afgoden kunnen niet roepen en doden! Het zijn slechts stenen beeldhouwwerkjes!”

Abram antwoordde hem, “Hoort je oor wat je mond spreekt? Wat aanbid je? Hoe kan je iets aanbidden dat niet ziet of hoort wanneer je ze roept of je tot iets van nut zijn?”

Maar het enige antwoord van zijn vader was, “**Het is de weg van onze voorvaders.**”

Hmmm...als ik dit verhaal opnieuw lees, doet die **laatste regel** mij echt denken aan de verzen in **Jeremia**. Het is zo moeilijk voor mensen om **zich los te maken** van de **theologieën** die we hebben “**overgeërfd**” van “**onze voorvaders.**” Maar, net zoals dit verhaal van **Abram**, werd **geprofeteerd** dat een andere groep mensen zou **erkennen** dat wat ze van hun “**voorvaders**” hadden **gekregen** “**leugens**” waren, en die zich opnieuw naar de **waarheid zouden richten**:

*Jeremia 16:19 אַבְרָם, mijn sterkte en mijn burcht, mijn toevlucht ten dage der benauwdheid, tot U zullen volken komen van de einden der aarde en zeggen: Enkel **leugen hebben onze vaders bezeten**, nietigheid, waaronder niet één, die baat kon brengen.²⁰ Zou een mens zich goden maken? Maar dat zijn geen goden!²¹ Daarom zie,*

Ik laat hen ditmaal gewaarworden, Ik laat hen gewaarworden mijn hand en mijn kracht, en zij zullen weten, dat mijn naam is: יהוה.

Zo...is het verhaal van Abram en zijn in afgoden handelende vader echt gebeurd? Dit kan niet met zekerheid gezegd worden. We genieten van het lezen van deze verhalen over Abrams leven vóór zijn roeping. Het lijkt alsof ze ons doordringen van de grootheid van zijn karakter. Zouden deze toevoegingen ons echter kunnen wegnemen van de boodschap die יהוה ons over Abram probeert te leren? Laten we, om op deze vraag te kunnen antwoorden, beginnen met drie sterke persoonlijkheden van de Torah van naderbij te bekijken.

1. **Noach – uitgekozen tot redding in een verdorven wereld.** Dit is wat we over Noach weten:
 - a. *Bereshith 6:9 Dit is de geschiedenis van Noach. Noach was onder zijn tijdgenoten een rechtvaardig en onberispelijk man; Noach wandelde met Elohim.*
 - b. *Bereshith 6:18 Maar met u zal Ik mijn verbond oprichten, en gij zult in de ark gaan, gij en uw zonen en uw vrouw en de vrouwen uwer zonen met u.*
Het is daarom geen verrassing dat Noach gekozen wordt gezien de man over een voorbeeldig karakter lijkt te beschikken.

2. **Moshe toont medeleven en moed bij het verdedigen van de underdog.** Let ook op het verantwoordelijkheidsgevoel dat hij toont voor zijn Hebreeuwse broeders:
 - a. *Shemot 2:11 In die tijd, toen Mozes groot geworden was, ging hij uit tot zijn broeders en lette op hun dwangarbeid; toen zag hij, hoe een Egyptenaar een Hebreëër, iemand van zijn broeders, sloeg.¹² Hij keek naar alle kanten, en toen hij zag, dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hem in het zand.*
 - b. *Shemot 2:13 Toen hij op een andere dag uitging, zie, daar waren twee Hebreeuwse mannen aan het vechten, en hij zeide tot de schuldige: Waarom slaat gij uw naaste?*
 - c. *Shemot 2:16 De priester van Midjan nu had zeven dochters; zij kwamen juist water putten en vulden de drinkbakken om de kudde van haar vader te drenken.¹⁷ Er kwamen echter herders, die haar verjoegen, maar Mozes stond op en kwam haar te hulp en drenkte haar kudde.*

3. **Abram werd gekozen om de vader van een groot volk te zijn; en toch voordat de keuze gemaakt werd, vertelt de Torah ons niets over Abrams karakter! Hoe zou hij zulk een grote zegen verdienen?!! Het punt is, DAT DOET HIJ NIET!!** Dit is wat een “onverdiende gunst” genoemd wordt of een voorbeeld van een “geschenk” dat יהוה ons geeft uit “genade, door geloof.”
 - a. *Efeziërs 2:8 Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van Yah;⁹ niet uit werken, opdat niemand roeme.*

Het slot van de Torah portie van vorige week stelde ons Abram voor:

Bereshith 11:26 Toen Terach zeventig jaar geleefd had, verwekte hij Abram, Nachor en Haran.²⁷ En dit zijn de nakomelingen van Terach: Terach verwekte Abram, Nachor en Haran, en Haran verwekte Lot...²⁹ En Abram en Nachor namen zich vrouwen; de naam van Abrams vrouw was Sarai,...³⁰ Sarai nu was onvruchtbaar; zij had geen kinderen.³¹ En Terach nam zijn zoon Abram en Lot, de zoon van Haran, zijn kleinzoon, en Sarai, zijn schoondochter, de vrouw van zijn zoon Abram; en hij deed hen wegtrekken uit Ur der Chaldeeën om te gaan naar het land Kanaän, en zij kwamen te Haran en bleven daar.

We weten uit **het getuigenis van Stefanus in Handelingen** dat “**Ur**” de eerste plaats is waar de **Almachtige contact** maakte met **Abram**:

Handelingen 7:2** En hij zeide: Gij, mannen broeders en vaders, hoort toe. **De God der heerlijkheid is verschenen aan onze vader Abraham, toen hij nog in Mesopotamië was, voordat hij in Haran ging wonen.

Bereshith 15 bevestigt ook dat יהוה met **Abram in “Ur” connectie** maakte:

***Bereshith 15:7** En Hij zeide tot hem: Ik ben יהוה, die u uit Ur der Chaldeeën heb geleid om u dit land in bezit te geven.*

In **Lech Lecha**, spreekt יהוה **Abram toe vanuit “Haran.”** Voor zover wij weten **zocht Abram de Almachtige niet**, maar de **Almachtige achtervolgde hem!** Onze parasha begint met de **buitengewone zegen die Abram zal ontvangen**:

***Bereshith 12:1** יהוה nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; ² Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. ³ Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden. ⁴ Toen ging Abram, zoals יהוה tot hem gesproken had, en Lot ging met hem; en Abram was vijfenzeventig jaar oud, toen hij uit Haran trok.*

Hij die “een goed werk begonnen is” in Abram, zal het zeker en vast “afwerken”!

Filippenzen 1:6** Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat **Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Yeshua de Messias.

Nu, hoewel we weten dat het יהוה was die het initiatief nam in Abrams leven, we weten ook dat Abrams reactie onmiddellijk was, diepgaand en vol van geloof:

***Bereshith 12:4** Toen ging Abram, zoals יהוה tot hem gesproken had, en Lot ging met hem; en Abram was vijfenzeventig jaar oud, toen hij uit Haran trok.*

Abraham zou het model worden voor hen van wie het geloof aanvaardbaar is voor יהוה “tot gerechtigheid.”

***Bereshith 15:6** En hij geloofde in יהוה, en Hij rekende het hem toe als gerechtigheid.*

***Romeinen 4:3** Want wat zegt het schriftwoord? **Abraham geloofde Yah** en het werd hem tot gerechtigheid gerekend.*

***Galaten 3:6** Op dezelfde wijze heeft ook **Abraham Yah geloofd** en het is hem tot gerechtigheid gerekend.*

***Jakobus 2:23** En het schriftwoord werd vervuld, dat zegt: **Abraham geloofde Yah** en het werd hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van Yah genoemd.*

Laten we opnieuw naar de **gebeurtenissen** kijken die plaatsvinden in **Abrahams leven**. **Eerst**, de **Almachtige** “*riep Abram bij naam*” zoals de **Goede Herder** en “*leidde hem*” uit **Hur** en daarna uit **Haran**. **Ten tweede**, **Abram** “*kende de stem van de Herder*” en “*volgde Hem*” met **groot geloof, hoop en vertrouwen**. Klinkt dit bekend?

Johannes 10:3 ... de schapen horen naar zijn stem en hij roept zijn eigen schapen bij name en voert ze naar buiten.⁴ Wanneer hij zijn eigen schapen alle naar buiten gebracht heeft, gaat hij voor ze uit en de schapen volgen hem, omdat zij zijn stem kennen.

Abraham “gehoorzaamde uit geloof”:

Hebreeën 11:8 Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen, en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou.

Abrahams gehoorzaamheid kwam uit het “hart.” Het “**hart**” van de **Vader** en het “**hart**” van degene die Hij kiest moeten op hetzelfde ritme kloppen! Wanneer יהוה openbaart wat op Zijn “**hart**” ligt, ontvangt degene van het “**geloof**” dat. “**Hart**” zaken waren de reden waarom **David** als **Koning** gekozen werd en ook waarom **Saul** verworpen werd. **David** was “**getrouw**” in zijn “**gehoorzaamheid**” (uiterlijke uitingen van wat in het hart is), terwijl **Saul** dat niet was:

1 Samuel 13:14 Maar nu zal uw koningschap niet bestendig zijn. יהוה heeft Zich een man uitgezocht naar zijn hart en יהוה heeft hem tot een vorst over zijn volk aangesteld, omdat gij niet in acht genomen hebt wat יהוה u geboden had.

Geloof dan is het kenmerk van respons naar de **Almachtige** toe dat **uitgedrukt wordt in hoop, vertrouwen, engagement en gehoorzaamheid**. **Geloof** gekeerd naar יהוה begint met één eenvoudige stap in **gehoorzaamheid** (zoals **Haran** verlaten) dat **berust op wat de Vader ons geopenbaard heeft**. Daarna helpt onze **Abba** ons om dat **geloof te ontwikkelen**. Het is allemaal het werk van יהוה, maar het vereist onze **gehoorzaamheid aan elke stap in de openbaring**. Niets kan ontstaan zonder de eerste stap. Wat als **Abram Hur** nooit verlaten had? Dit was de eerste stap die **Abram** zette en de reden waarom יהוה Zijn eeuwige plannen van dan af begon te vervullen. Spijtig genoeg, schieten de meesten onder ons tekort om die eerste stap te zetten wanneer die gelegenheid zich bij ons voordoet.

Petrus is een ander voorbeeld van iemand die **gehoorzaamde wanneer Yeshua hem vroeg om alles achter te laten** en “**Hem te volgen**”. De **Vader** bleef **Petrus kneden** en bracht ontzaglijke dingen door hem tot stand. De eerste stap werd gezet de dag dat **Petrus Yeshua ontmoette** bij zijn vissersboot:

*Mattheüs 4:18 Toen Hij nu langs de zee van Galilea ging, zag Hij twee broeders, **Simon, die Petrus genoemd wordt**, en **Andreas, diens broeder, een net in zee werpen**; want zij waren vissers.¹⁹ En Hij zeide tot hen: Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken.²⁰ Zij nu lieten terstond hun netten liggen en volgden Hem.*

Ik houd ervan hoe **Yeshua geloof en “doen” met het zijn van “Zijn vriend” verbond**. **Abraham** was de enige andere persoon die יהוה's vriend genoemd werd:

Johannes 15:14 Gij zijt mijn vrienden, indien gij doet, wat Ik u gebied.

Jesaja 41:8 Maar gij, Israël, mijn knecht, Jakob, die Ik verkoren heb, nakroost van mijn vriend Abraham.

Net zoals יהוה's verwachting naar Abraham toe, is gehoorzaamheid wat Yeshua verwachtte van hen die Zijn "vrienden" waren. Verder gaand in Johannes, lezen we dat gehoorzaamheid verdere openbaring en "vrucht" tot gevolg heeft:

Johannes 15:15 Ik noem u niet meer slaven, want de slaaf weet niet, wat zijn heer doet; maar u heb Ik vrienden genoemd, omdat Ik alles, wat Ik van mijn Vader gehoord heb, u heb bekend gemaakt.¹⁶ Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven, opdat de Vader u alles geve, wat gij Hem bidt in mijn naam.

Toen יהוה aan Abram de belofte deed dat Hij "van hem een groot volk" zou "maken", had Abram er waarschijnlijk geen gedacht van dat het plan voor dit volk erin bestond om een "kostbare schat...en een koninklijk priesterschap en een heilig volk" te worden:

Shemot 19:5 Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn ... een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk. Dit zijn de woorden die gij tot de Israëlieten spreken zult.

En van dit "bijzonder volk" zou Yeshua de Messias komen die de taak op zich zou nemen om dit "bijzonder volk" terug naar het "licht" te brengen nadat zij versplinterd werden:

1 Petrus 2:9 Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht:¹⁰ u, eens niet zijn volk, nu echter Elohims volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen.

Vrienden, we kunnen dit aan. Niet omdat WIJ zo getrouw zijn, maar omdat Hij getrouw is. De sleutel tot Abrahams groei was niet zozeer hoe "Abraham met יהוה wandelde" dan wel hoe "יהוה met Abraham wandelde." Denk even na over de Herder en Zijn schapen. De schapen zijn het product van de getrouwheid van de Herder. Het is de Herder die hen doet "neerliggen in groene weides" in veiligheid, rust en vrede. Het is de Herder die "hen voert aan rustige wateren" en hen voorziet van levend water (mayim chayim - מַיִם חַיִּים). Het is de Herder die "hen leidt in rechte sporen om Zijn Naams wil." Hij "wandelt" zelfs "met hen door een dal van diepe duisternis" zodat zij "geen kwaad vrezem."

Zo...laten we terugkeren naar het begin. Waarom koos de Almachtige ervoor om Abraham met zulke speciale geschenken te zegenen? De Torah vertelt ons niet dat hij een rechtvaardige, waardige man was. Het was een volkomen geschenk uit genade. Indien de Torah stelde dat יהוה's keuze van Abraham op zijn rechtvaardigheid gestoeld was, dan zou dat met zich meebrengen dat een toekomstige relatie met de nakomelingen van de uitverkorene afhankelijk is van hun voortdurend voorbeeldig gedrag. In plaats daarvan, is de band tussen de Almachtige en Zijn volk sterker dan het karakter van het volk op om het even welk moment in de tijd...het verbond weerstaat Israëls zonden en dwalingen. Eenmaal dat het verbond gesloten was, bleef het eeuwig, onafhankelijk van enige voorwaarden. We zien dit duidelijk in het verbond van de stukken:

Bereshith 15:9 En Hij zeide tot hem: Haal Mij een driejarige jonge koe, een driejarige geit, een driejarige ram, een tortelduif en een jonge duif. ¹⁰ Hij haalde die alle voor Hem, deelde ze middendoor en legde de stukken tegenover elkander, maar het gevogelte deelde hij niet. ¹¹ Toen de roofvogels op de dode dieren neerstreken, joeg Abram ze weg. ¹² Toen de zon op het punt stond onder te gaan, viel een diepe slaap op Abram. En zie, hem overviel een angstwekkende, dikke duisternis. ¹³ En Hij zeide tot Abram: Weet voorzeker, dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land, dat het hunne niet is, en dat zij hen dienen zullen, en dat die hen zullen verdrukken, vierhonderd jaar. ¹⁴ Doch ook het volk, dat zij zullen dienen, zal Ik richten, en daarna zullen zij met grote have uittrekken. ¹⁵ Maar gij zult in vrede tot uw vaderen gaan; gij zult in hoge ouderdom begraven worden. ¹⁶ Het vierde geslacht echter zal hierheen wederkeren, want eerder is de maat van de ongerechtigheid der Amoriëten niet vol. ¹⁷ Toen de zon was ondergegaan, en er dikke duisternis was, zie, een rokende oven met een vurige fakkel, welke tussen die stukken doorging. ¹⁸ Te dien dage sloot יהוה een verbond met Abram, zeggende: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven, van de rivier van Egypte tot de grote rivier, de rivier de Eufraat.

Richard Booker geeft bijkomende inzichten over dit verbondsproces:

“...de partijen zouden een dier nemen, het doormidden snijden en het in tweeën delen. De twee bloederige helften zouden gescheiden worden en opzij gezet worden waarop elke partij doorheen de twee helften zou wandelen. Deze ceremonie stelt elke partij voor die afstand doet van haar rechten op haar eigen leven, aan zichzelf sterft en een nieuwe wandel begint met de nieuwe verbondspartner tot de dood. Elke helft van het dier stelt één van de verbondspartijen voor. En door er middendoor te wandelen, zei elke partij, “Moge God dit en meer met mij doen indien ik ooit dit verbond tracht te verbreken. Snij mij gewoon doormidden en voed mij aan de gieren omdat ik trachtte de heiligste van alle verdragen te verbreken.”

Natan Lawrence becommentarieert dit specifiek verbond in **Bereshith 15**:

“Zijn יהוה en Abraham door zulk een plechtig, bloedig ritueel gegaan? Ja, want we lezen hierover in **Gen. 15:9-18**, maar met één heel interessante wijziging. In plaats dat beiden door de twee dierenhelften wandelen, doet יהוה Abraham in een diepe slaap vallen en יהוה wandelde door het midden heen voor hen beide. Wat is het punt? Abraham kon geen verbondsovereenkomst aangaan met יהוה Elohim en daardoor met יהוה verzoend worden door zijn eigen werken of inspanningen. Wat dit ons heel duidelijk toont is dat de mens zijn redding niet kan verdienen of uitwerken. Redding vindt slechts plaats wanneer de mens zich volledig overgeeft aan en volkomen berust in יהוה. Redding is door genade door geloof en niet uit werken, zodat niemand roeme (Ef. 2:8-9). Het Abrahamische Verbond is een onvoorwaardelijk verbond. יהוה heeft al het werk voor de mens gedaan. Zijn liefde was onvoorwaardelijk.”

Laten we opnieuw een kijkje nemen naar iets kenmerkend dat plaatsvond in dit verbond:

*Bereshith 15:17 Toen de zon was ondergegaan, en er dikke duisternis was, zie, een rokende oven met een vurige fakkel (lappid - לֶפֶד), welke *tussen die stukken doorging*.*

Volgens Natan was die “fakkel” (lappid - לֶפֶד) de essentie van de Almachtige die de verbondsovereenkomst helemaal op Zich nam. We kunnen in Jesaja een andere getuige vinden van wie deze “fakkel” (lappid - לֶפֶד) was:

Jesaja 62:1 Om Sions wil zal ik niet zwijgen en om Jeruzalems wil zal ik niet rusten, totdat zijn heil opgaat als een lichtglans en zijn verlossing (Yeshua - יְשׁוּעָה) als een brandende fakkel (lappid - לֶפֶד).

“Yeshua,” de Naam die “redding” betekent, de Naam boven alle Namen, is de Ene die “tussen die stukken” doorging. Omdat Yeshua volledig betrouwbaar is, is het verbond daarom voor eeuwig en zeker!

We zullen in de loop van de volgende weken nog meer tijd aan het bestuderen van het leven van Abraham spenderen. Hij besteedde vele jaren aan het samen wandelen met de Almachtige voordat hij de vervulling van een aantal van de beloftes begon te zien. Hij maakt onderweg een aantal fouten. Het is niet altijd gemakkelijk om op יהוה te wachten! Later in Bereshith vertelt de Torah ons dat de Vader “wist” dat Abraham “zijn kinderen zou gebieden” in Zijn wegen. Niet alleen “geloofde” Abraham en werd hem daarom “gerechtigheid” gegeven maar hij “deed” ook “gerechtigheid”...t.t.z., hij was gehoorzaam aan elk gebod dat de Almachtige hem gaf:

Bereshith 18:19 Want Ik heb hem gekend, opdat hij gebieden zou, dat zijn zonen en zijn huis na hem de weg van יהוה zouden bewaren door gerechtigheid en recht te doen, opdat יהוה aan Abraham vervulle wat Hij over hem gesproken heeft.

Omwille van Abrahams hart voor de Vader, “zag” hij zelfs iets verder dan zijn levensdagen. Yeshua vertelt ons dat Abraham de “dag van de Messias” “zag”!

Johannes 8:56 Uw vader Abraham heeft zich erop verheugd mijn dag te zien en hij heeft die gezien en zich verblijd.

Ja, het begint allemaal met “één stap.” Dan wordt het wat de Schrift een “wandel” noemt. Blijf wandelen en Hij zal voor de “visie” zorgen!

Baruch HaShem!

Shabbat Shalom!

Ardelle